

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący :SSR Barbara Halamus-Dyląg

Protokolant : st.sekr.sądowy Katarzyna Piątek

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2017 r. w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G. (1) działającej w imieniu małoletniej powódki J. B. (1)

przeciwko Z. B.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego Z. B. PESEL (...) na rzecz małoletniej powódki J. B. (1) PESEL (...) alimenty w kwocie po 500,00 (pięćset 00/100) złotych miesięcznie , płatne z góry do rąk jej matki J. G. (1) PESEL (...) do dnia 10-go każdego następującego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 03 stycznia 2017r.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Wyrokowi w pkt. I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

IV. Zasądza od pozwanego Z. B. na rzecz powódki J. B. (2) kwotę 1800,00 (jeden tysiąc osiemset 00/100) złotych tytułem poniesionych kosztów postępowania.

V. Nakazuje pobrać od pozwanego Z. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olkuszu kwotę 306,00 (trzysta sześć 00/100) złotych tytułem kosztów sądowych poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Olkuszu w dniu 3 stycznia 2017r. J. G. (1) działająca w imieniu małoletniej powódki J. B. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Z. B. alimentów w kwocie po 1.200 złotych miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki J. G. (1) z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w ich płatności poczynając od dnia 01.01.2017r. oraz zasądzenie kwoty 9.000 złotych tytułem niezaspokojonych potrzeb małoletniej powódki w okresie od 01.03.2016r. do 31.12.2016r. z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu , nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności w części zasądzającej alimenty za okres 3 miesięcy przed wniesieniem powództwa.

Matka małoletniej powódki w pkt 4 pozwu wniosła także o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca poczynając od dnia 01.01.2017r. do rąk matki J. G. (1) – do czasu zakończenia postępowania.

J. G. (1) podała , że małaletnia powódka J. B. (1) pochodzi z jej nieformalnego związku z pozwanym. Rodzice małaletniej powódki nie mieszkają razem. Pozwany od marca 2017r. przekazuje na utrzymanie córki kwotę 300 złotych miesięcznie wbrew swojej wcześniejszej deklaracji , że będzie dobrowolnie przekazywał kwotę 500 złotych miesięcznie. Matka małaletniej powódki pracuje jako pielęgniarka w N.Z.O.Z. (...) sp.z o.o. w O. oraz w (...) w O.. Pozwany jest z zawodu mechanikiem samochodowym , a zajmuje się handlem obwoźnym. Miesięczne koszty utrzymania małaletniej powódki wynoszą około 1840 złotych na co składają się koszty wyżywienia , odzieży , wydatków szkolnych , organizacji wakacji , zajęć pozalekcyjnych , koszty leków i wizyt lekarskich gdyż małaletnia choruje na astmę.

Pozwany Z. B. w odpowiedzi na pozew uznał żądanie pozwu zasądzenia alimentów na rzecz małaletniej powódki do kwoty 300 złotych miesięcznie , a w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwu pozwany podał , że posiada gospodarstwo rolne z którego osiąga dochód w wysokości około 1.000 złotych miesięcznie. Dodatkowo dorabia wykonując drobne prace i usługi z czego uzyskuje dochód 200-300 złotych miesięcznie , ale zdarzają się miesiące , że tych prac nie ma i wówczas nie uzyskuje tego dodatkowego dochodu. Pozwany podał , że interesuje się małaletnią powódka i kontaktuje z nią choć matka stara się utrudnić te kontakty. Przez cały 2014 i 2015 rok oraz w miesiącu styczniu i lutym 2016r. przekazywał na utrzymanie małaletniej powódki kwotę 500 złotych i dodatkowo opłacał lekcje języka angielskiego i kupował małaletniej powódce drobne prezenty w kwotach 50-100 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małaletnia powódka J. B. (1) urodziła się (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...). Strony nie zamieszkują razem.

Małaletnia powódka J. G. (2) zamieszkuje wraz z matką w domu jednorodzinnym stanowiącym współwłasność J. G. (1) i dwóch pełnoletnich córek pochodzących z małżeństwa J. M. G. i M. G. (1). J. G. (1) ponosi w całości koszty utrzymania tego domu , które wynoszą około 1.000 złotych miesięcznie.

M. G. (2) ma 26 lat , mieszka w K. , pracuje i pozostaje na własnym utrzymaniu. M. G. (1) ma 23 lata , kontynuuje naukę na studiach stacjonarnych w L. , nie pracuje , pobiera rentę rodzinną po zmarłym ojcu w wysokości 1043 złote miesięcznie , a dodatkowo matka J. G. (1) przekazuje jej na utrzymanie kwotę 1.200 -1.500 złotych miesięcznie. J. G. (1) pomaga także finansowo starszej córce przekazując jej na utrzymanie 200-500 złotych miesięcznie.

dowód : zeznania matki małaletniej powódki J. G. (1) k.147-148 , zaświadczenie o studiach z dnia 10.03.2017r. k. 59 , decyzja o wysokości renty rodzinnej k. 60 , umowa najmu mieszkania w L. k. 62-63 , potwierdzenia transakcji k. 64-81 , rachunki i faktury dot. utrzymania domu , dowody dokonanych transakcji związanych z utrzymaniem domu k. 100-110 , 113 , 115 -116 , wnioski – polisy k. 118-127 , k. 129-145.

J. G. (1) jest zatrudniona na stanowisku pielęgniarki w N.Z.O. Z (...) W. Z. w O. z wynagrodzeniem 4.289,23 złote brutto , 3.027,08 netto. Ponadto J. G. (1) świadczy usługi medyczne w (...) w O. na podstawie umowy zlecenia z których uzyskuje dochód w wysokości 2.700 złotych netto miesięcznie. W miesiącu maju 2017r. J. G. (1) otrzymała z zakładu pracy N.Z.O.Z. (...) sp.z o.o. w O. propozycje porozumienia zmieniającego jej warunki pracy i płacy , a mianowicie zaproponowano powódce zredukowanie jej etatu do 1/2 z wynagrodzeniem 2.000 złotych miesięcznie wraz z dodatkiem funkcyjnym.

dowód : zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu powódki J. G. (1) k. 57-58, zeznania J. G. (1) k. 147-148.

Małaletnia powódka J. B. (1) ma 9 lat i uczęszcza do drugiej klasy szkoły podstawowej. Małaletnia powódka choruje na astmę , pozostaje pod opieką poradni alergologicznej , zażywa stale leki , których koszt wynosi 100 złotych miesięcznie.

Małaletnia powódka uczęszcza trzy razy w tygodniu na zajęcia judo , które są nieodpłatne , ale J. G. (1) ponosi koszty zakupu odzieży sportowej i pokrywa koszty dowozu na treningi i wyjazdów na zawody. Małaletnia powódka uczęszcza

na prywatne lekcje j.angielskiego , których koszt wynosi 380 złotych za semestr. Jeden raz w roku J. G. (1) wraz z małoletnią powódka wyjeżdża w celach zdrowotnych nad morze do miejscowości sanatoryjnej D. , koszt pobytu dla dwóch osób wynosi ok. 2.000 złotych. J. G. (1) zapisała małoletnią powódkę na kolonie do Z. w bieżące wakacje , których koszt wynosi 1.200 złotych.

Małoletnia powódka miała dotychczas zaspokojone wszystkie potrzeby. Małoletnia J. korzysta ze wszystkich wycieczek szkolnych , ma zakupione do szkoły na bieżąco wszystkie podręczniki i przybory szkolne , a także dodatkowe bloki , bruliony , kredki i farby do rysowania i malowania gdyż te prace chętnie małoletnia wykonuje. Małoletnia powódka posiada własny tablet zakupiony przez matkę.

Na odzież i obuwie dla małoletniej powódki jej matka wydatkuje kwotę 500 złotych miesięcznie.

dowód : zeznania J. G. (1) k. 147-148 , dokumentacja medyczna dot. leczenia małoletniej powódki k. 82.

Pozwany Z. B. ma 58 lat , z zawodu jest mechanikiem , jednak w tym zawodzie od wielu lat pozwany nie pracuje. Pozwany zamieszkuje na stałe w R. w domu rodzinnym stanowiącym współwłasność pozwanego i jego dwóch sióstr. Wspólnie z siostrami posiada 12 ha gospodarstwo role , które pozwany uprawia , głównie siejąc rzepak i z którego uzyskuje dochód w wysokości ok. 1.000 złotych miesięcznie. Pozwany uzyskuje dotacje na prowadzenie gospodarstwa rolnego w kwocie ok. 9.000 złotych rocznie , którą dzieli się z siostrami. Pozwany dorabia przy składaniu mebli i handlu obwoźnym tymi meblami z czego uzyskuje dochód w wysokości 200-300 złotych miesięcznie. Innych dochodów pozwany nie posiada. Aby mieć kontakt z córką pozwany w zamian za opiekę nad chorym znajomym pomieszkuje u niego w N. średnio 2 tygodnie w miesiącu. W tym okresie kontaktuje się z małoletnią powódką , odwiedza ją , zabiera do N. , bywa na treningach judo córki. Pozwany zapłacił w bieżącym roku szkolnym opłatę za jeden semestr nauki języka angielskiego. Kupuje córce także prezenty nie tylko okazjonalne , w ostatnim roku zakupił córce 3 lalki po ok. 100 złotych każda , kupił prezenty na dzień dziecka.

Pozwany nie posiada oszczędności , jest właścicielem samochodu osobowego marki P. rok. prod 1998 oraz samochodu dostawczego I. rok. prod. 1997.

Pozwany nie ma innych osób na utrzymaniu.

dowód : zeznania pozwanego Z. B. k. 148-149 , zaświadczenie Wójta Gminy w E. z dnia 21.02.2017r. k. 36 , obwieszczenie Prezesa GUS z dnia 23.09.2016r. – portal informatyczny k. 35 , wydruk Księgi Wieczystej nieruchomości będącej we współwłasności pozwanego k. 38-43.

W trakcie trwania postępowania pozwany od miesiąca kwietnia 2017r.łożył na utrzymanie małoletniej powódki alimenty w kwocie 500 złotych zabezpieczone postanowieniem tut. Sądu z dnia 8 marca 2017r. na czas trwania postępowania .

dowód : okoliczność bezsporna , przyznana przez strony.

Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z art. 128 krio obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Art. 133 § 1 krio stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei według treści art. 135 § 1 powyższej ustawy, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby

niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego (art. 135 § 2 krio).

Art. 135 kro określa zakres świadczeń alimentacyjnych, warunkując ich rozmiar od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem ich niesamodzielnego dziecka, podlega szczególnie korzystnej dla niego regulacji. Przesłanką alimentacji jest niezdolność dziecka do samodzielnego utrzymania. Ekspozuje się prawo dziecka do równej stopy życiowej z rodzicami postulując, aby jego alimentowanie sprzyjało prawidłowemu rozwojowi, choćby nawet dziecko żyło "poza wspólnotą" rodziców. Zasada dobra dziecka, wytycza w tym aspekcie równomierną powinność rodziców do łożenia alimentów i zapewnienia dziecku należnych warunków egzystencji, nawet kosztem szczególnego wysiłku w zaspokajaniu jego usprawiedliwionych potrzeb. Potrzeby te nie ograniczają się do elementarnego minimum egzystencji (pozwalającego na zwykłe biologiczne przeżycie), lecz obejmują wszystkie czynniki konieczne dla normalnego i prawidłowego rozwoju człowieka, zaspokojenia jego potrzeb fizycznych, zdrowotnych oraz duchowych. (uchwała SN z 16.12.1987, III CZP 91/86). Przy ocenie możliwości majątkowo-zarobkowych zobowiązanego uwzględnia się spożytkowany z należytą starannością jego potencjał, rozumiany jako dochody możliwe do uzyskania przy pełnym wykorzystaniu predyspozycji osobisto-zawodowych, sił, zdolności, kwalifikacji, zdobytego dotychczas doświadczenia.

Z kolei art. 135 § 3 k.r.o stanowi, że na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, świadczenia wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (świadczenie 500+) i świadczenia rodzinne.

Przepis art. 137 § 2 k.r.o stanowi, że niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty.

W ocenie Sądu powództwo małoletniej J. B. (1) zasądzenia na jej rzecz alimentów zasługuje na uwzględnienie i dlatego Sąd częściowo je uwzględnił, zasądzając na jej rzecz od pozwanego Z. B. alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie poczynając od daty wniesienia pozwu, a w pozostałej części powództwo oddalił jako zbyt wygórowane. Sąd oddalił także powództwo o zasądzenie kwoty 9.000 złotych tytułem niezaspokojonych potrzeb małoletniej powódki z okresu przed wytoczeniem powództwa jako bezzasadne.

Dokonując analizy sytuacji majątkowej i zarobkowej stron Sąd doszedł do następujących wniosków.

Matka małoletniej powódki J. G. (1) pracuje zawodowo, osiąga wysokie dochody, które wyniosły w okresie ostatnich 12-tu miesięcy około 5.700 złotych netto miesięcznie. Wprawdzie w miesiącu maju 2017r. powódka otrzymała zmianę warunków pracy i płacy w jednym z zakładów pracy w którym jest zatrudniona, ale w dacie orzekania powódka nie podjęła jeszcze decyzji w tym zakresie. Wysokie dochody J. G. (1) pozwalają jej na wspieranie finansowo kwotą nawet do 1.500 złotych miesięcznie starszej 23-letniej córki M. G. (1), która studiuje w L., a także kwotą ok. 500 złotych miesięcznie samodzielnej już i pracującej 26-letniej córki M. mieszkającej w K.. Dochody J. G. (1) pozwalały jej zaspokajać wszystkie potrzeby małoletniej powódki, której jak strony zgodnie zeznały dotychczas niczego nie brakowało.

Sąd ocenił możliwości zarobowe pozwanego Z. B. jako przeciętne, a zeznania pozwanego dotyczące dochodów uzyskiwanych z pracy na tym gospodarstwie za realne i wiarygodne. Sąd nie miał także podstaw aby kwestionować zeznania pozwanego w zakresie podanej przez niego kwoty dodatkowych dochodów uzyskiwanych z dorywczych prac i usług przez niego świadczonych. Dochody uzyskiwane przez pozwanego zarówno z gospodarstwa jak i tych dorywczych prac są realnie dużo niższe aniżeli dochody matki małoletniej powódki, a dodatkowo dochody z gospodarstwa rolnego zależą od innych niezależnych czynników takich jak chociażby pogoda, a przez to ich wysokość jest często trudna do przewidzenia. Zwrócić należy uwagę, iż pozwany nie jest jedynym właścicielem uprawianego gospodarstwa

rolnego , a dochodami z niego, jak i otrzymywanym dofinansowaniem musi dzielić się z siostrami , które są także współwłaścicielkami tegoż gospodarstwa.

Sąd wziął pod uwagę , że pozwany nie zaniedbuje kontaktów z córką , pomieszkuje nawet w tym celu u znajomego w N. aby móc spotykać się z córką , kupuje jej drobne prezenty ,nie tylko okazjonalne , a przez cały 2014r. i 2015r. oraz dwa pierwsze miesiące 2016r. przekazywał na utrzymanie córki kwotę 500 złotych alimentów , a w późniejszym okresie kwotę 300 złotych. W miarę możliwości pozwany stara się uczestniczyć w życiu dziecka m.in. odwiedza ją na treningach judo , zabiera do N..

Biorąc pod uwagę wiek dziecka , jego potrzeby i podane przez matkę usprawiedliwione wydatki ponoszone w związku z jej utrzymaniem Sąd uznał , że wskazane prze matkę koszty utrzymania córki w kwocie 1850 złotych miesięcznie są zawyżone i nie wynikają ani z zeznań J. G. (1) , ani z przedłożonych przez nią dokumentów.

Zdaniem Sądu zasądzona kwota alimentów 500 złotych miesięcznie uwzględnia koszty utrzymania małoletniej powódki , odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego oraz uwzględnia fakt , iż pozwany nie zaniedbuje kontaktów z córką i poza alimentami także przyczynia się finansowo do zaspakajania jej potrzeb.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił jako zbyt wygórowane.

Sąd oddalił w całości żądanie zasądzenia kwoty 9.000 złotych tytułem niezaspokojonych potrzeb małoletniej powódki w okresie od 01.03.2016r. do 31.12.2016r. Strona powodowa nie wykazała aby jakiegokolwiek potrzeby małoletniej powódki w tym okresie pozostały nie zaspokojone. Dlatego to żądanie Sąd uznał za bezzasadne w oparciu o przepis art. 137 § 2 k.r.o .

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd w oparciu o treść art. 98 k.p.c obciążył pozwanego kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa. Zasądzona kwota 306 złotych obejmuje opłatę stosunkową od zasądzonego roszczenia – 300 złotych oraz opłatę za doręczony z urzędu stronie powodowej odpis wyroku z klauzulą wykonalności – 6 złotych.

Sąd w oparciu o treść art. 98 k.p.c w zw. z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ze zm. wynikającymi z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2016 poz. 1668) zasądził od pozwanego Z. B. na rzecz powódki kwotę 1.800 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów postępowania tj. kosztów zastępstwa adwokackiego według stawek określonych w powołanym rozporządzeniu.

SSR Barbara Halamus-Dyląg